Lietas arhīva Nr. 1A-0439-18/2
ECLI:LV:RVPT:2018:1218.1A30043918.3.S
Lieta Nr.1A30043918
Lietvedības Nr.1A-0439-18/2

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
2018.gada 18.decembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Maike,
2018.gada 18.decembrī
Rīgā, Abrenes ielā 8, rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Saulkrastu pašvaldības policijas priekšnieka 2018.gada 6.jūlija lēmumu Nr.205021570/82, un

k o n s t a t ē j a :

2018.gada 3.jūnijā Saulkrastu novada pašvaldības policijas patruļpolicijas nodaļas vecākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.205021570, par to, ka 2018.gada 3.jūnijā plkst.13.00, transportlīdzeklis CHRYSLER, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, bija novietots stāvēšanai Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā pretī Kalna ielai 9, Saulkrastos, Saulkrastu novadā, neievērojot aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 6.punktā noteiktās prasības. Pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 57.^{3}panta pirmās daļas. Ar minēto protokolu – lēmumu transportlīdzekļa vadītājam piemērots naudas sods EUR 70 apmērā.

2018.gada 6.jūlijā Saulkrastu pašvaldības policijas priekšnieks pieņēma lēmumu Nr.205021570/82, ar kuru nolēma grozīt ar protokolu – paziņojumu Nr.205021570 piemēroto sodu un par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 57.^{3}panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu piemērot naudas sodu EUR 30 apmērā.

2018.gada 26.jūlijā ar precizējumiem 2018.gada 30.augustā tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par iepriekš minēto Saulkrastu pašvaldības policijas priekšnieka 2018.gada 6.jūlija lēmumu Nr.205021570/8. Minētajā sūdzībā norādīts, ka apskatot Saulkrastu novada teritorijas plānojumu 2012.-2014.gadam "Saulkrastu novada teritorijas plānotā (atļautā) izmantošana" ir nepārprotami redzams, ka vietā, kur tika novietots transportlīdzeklis (iepretim Kalna iela 9, Saulkrastos) neatrodas Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta kāpu vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslu teritorija, bet gan Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorija, līdz ar to inspektora N.Runča protokola – paziņojuma sastādīšana ir bijusi nepamatota. Norāda, ka Saulkrastu pašvaldības policija lēmumā nosakot naudas sodu EUR 30 apmērā, ir balstījusies uz nepatiesiem faktiem. Lūdz atcelt Saulkrastu pašvaldības policijas lēmumu un tajā uzlikto naudas sodu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta noteikumiem 2018.gada 13.septembrī Saulkrastu pašvaldības policijai nosūtīta /pers. A/ sūdzības kopija, izskaidrojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2018.gada 20.novembrim, vienlaikus paziņojot lietas dalībniekiem, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta pirmo daļu, par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2018.gada 18.decembrī.

Saulkrastu pašvaldības policija tiesas noteiktā termiņā paskaidrojumus nav sniegusi.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, bet pārsūdzētais lēmums atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}pantu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai. Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13}panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt,

ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289[13].panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.[1]pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums, ka sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 57.[3]panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka Saulkrastu pašvaldības policijas priekšnieks pilnīgi un vispusīgi izvērtējis visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām, līdz ar ko tiesa pilnībā pievienojas Saulkrastu pašvaldības policijas priekšnieka 2018.gada 6.jūlija lēmuma Nr.205021570/82 motivācijai.

Iepazīstoties ar tiesā saņemto sūdzību, tiesa konstatē, tiesai iesniegtajā sūdzībā, sūdzības iesniedzēja nav norādījusi uz jauniem faktiem vai argumentiem, kuri nebūtu zināmi un izvērtēti Saulkrastu pašvaldības policijas priekšnieka 2018.gada 6.jūlija lēmumā Nr.205021570/82, kura motivācijai tiesa pievienojas pilnībā. Tiesa uzskata, ka Iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi visus sūdzībā norādītos apsvērumus. Tiesa iepazīstoties ar lietai pievienotajiem pierādījumiem, tajā skaitā, ar pievienotajiem foto attēliem, Saulkrastu novada teritorijas plānojuma kopiju 2012.-2024.gadam, kā arī ar Saulkrastu novada domes izziņu Nr.8.1/0720180412/IZZ273, konstatē, ka lietas materiālos esošie pierādījumi atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un ir pietiekoši, lai konstatētu, ka transportlīdzekļa vadītājs ir pamatoti saukts pie atbildības par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 57.[3]panta pirmajā daļā.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas sūdzībā norādītajiem apstākļiem, tiesa norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokols saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta otro daļu ir pierādīšanas līdzeklis. Tātad tajā norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, ciktāl tie nav tikai amatpersonas secinājumi, vērtējami kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Konkrētajā gadījumā sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīti pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, proti, pieteicējas veiktās konkrētās darbības, kas ir vērtētas kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) paši par sevi nav uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.apakšpunktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.apakšpunktu)*. Policijas darbinieka ziņojums pats par sevi nav uzskatāms par absolūti ticamu un neapstrīdamu. Tomēr, lai apšaubītu policijas darbinieka sniegtās ziņas, kas ir arī apstiprinātas ar rakstveida pierādījumiem, konkrētajā gadījumā ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, lietā ir jāpastāv īpašiem apstākļiem, kas spēj šādas šaubas izraisīt *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 19.oktobra sprieduma lietā Nr.113007108 9.punktu)*.

Tiesa atzīst, ka lietā nav pierādījumu tam, ka policijas darbinieks būtu bijis ieinteresēts nepamatoti sastādīt pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu, kā arī pieņemt lēmumu par pārkāpumu, kas patiesībā nav noticis.

Tāpat arī tiesa nekonstatē, ka fiksējot administratīvo pārkāpumu, kā arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, policijas darbinieki būtu pārkāpuši viņu pienākumu reglamentējošo normatīvo aktu prasības, tāpat arī tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas fiksēt administratīvo pārkāpumu, viņu kompetences ietvaros. Tiesai nav pamata neticēt, ka konkrētajā laikā un vietā policijas darbinieki atradās Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā, kur fiksēja konkrēto pārkāpumu.

Fakts, ka sūdzības iesniedzēja par stāvēšanai novietoto automašīnu pretī namam Kalna ielā 9, Saulkrastos, pauž atšķirīgu viedokli uzskatot, ka transportlīdzeklis novietos Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijā, un nonāk pie citiem secinājumiem, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu, lai atceltu Saulkrastu pašvaldības policijas 2018.gada 6.jūlija lēmumu Nr.205021570/82, ar kuru grozīts ar protokolu – paziņojumu Nr.205021570 piemērotais sods un par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 57.[3]panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu piemērots naudas sodu EUR 30 apmērā.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto 2018.gada 6.jūlija institūcijas lēmumu par sūdzības iesniedzējas sodīšanu par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 57.[3].panta pirmajā daļā, un tādēļ atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas regulējumam lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12], 289.[13]pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Atstāt negrozītu Saulkrastu pašvaldības policijas priekšnieka 2018.gada 6.jūlija lēmumu Nr.205021570/82.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 18.decembrī.

Tiesnese K.Maike